

Arrest

nr. 213 067 van 27 november 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VANTIEGHEM
Hulstboomstraat 30
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 10 juli 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 juni 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat B. VANTIEGHEM en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, geboren te zijn op 08 augustus 1982 te Benin City, Edo State. U groeide op in Auchi, eveneens in Edo State gelegen. Uw vader E. L. is in 2012 overleden, uw moeder E. L. verblijft volgens uw laatst beschikbare informatie in Auchi. Uw jongere zus E. verbleef bij uw vertrek uit Nigeria nog bij uw moeder doch zou ondertussen gehuwd zijn. Uw broer Love was eveneens bij uw moeder woonachtig op het moment van uw vertrek, u weet niet waar hij momenteel woont. Uw moeder heeft tevens een andere man genaamd O. J..

U zou niet weten waar hun kinderen P. en K. momenteel verblijven, sinds 2014 had u geen contact meer met uw familieleden. U bent ongehuwd, u hebt wel drie kinderen genaamd D. A. A. B., D. L. D. en O. D.. De twee eerstgenoemden verblijven samen met u in België, u zou niet weten waar hun vader E. A. zich momenteel bevindt. U had één tot twee maanden geleden een laatste maal contact met E. Andrew, hij was toen in België. Uw zoon O. D. heeft u bij uw moeder achtergelaten, u zou niet weten waar zijn vader O. momenteel woonachtig is, u verloor het contact met hem nog voordat uw zoon geboren werd. U bent analfabeet en u werkte in Nigeria als kapster. U behoort tot de Beni etnie en u bent Christen.

Uw familie te Nigeria was heel arm, in augustus 2010 ontmoette u een man genaamd J. O., hij beweerde dat zijn zus Rose mensen naar Europa kon brengen, zij baatte immers een kapsalon in Italië uit, alwaar u als kapster kon tewerkgesteld worden. U besloot op dit voorstel in te gaan, u reisde vervolgens in augustus 2010 van Nigeria via Libië naar Italië. Jerry O. is tijdens deze reis evenwel overleden. Eens in Italië (Napoli) aangekomen, ontmoette u Rose slechts één maal, er was een jongen genaamd G. die als verantwoordelijke voor u werd aangesteld. U onderhield wel telefonisch contact met Rose. U werd uiteindelijk in Italië helemaal niet als kapster tewerkgesteld, doch u diende in de prostitutie te werken. U mocht hier tegen niemand iets van zeggen, anders zou u sterven, u legde hieromtrent een eed af. U werkte in de prostitutie in Italië tot eind 2012 – begin 2013. Op een bepaald moment – u had reeds Rose voor een vier tot vijftal maanden niet meer gehoord - was u op straat als prostituee aan het werken, u hoorde zeggen dat de politie op zoek was naar Rose en u zag hoe uw collega's allen trachtten te ontsnappen. U besloot hun hierin te volgen en u verstopte zich in de bossen. U bracht een aantal weken door in de Katholieke kerk, alvorens u de vader van uw kinderen E. A. ontmoette. U bleef vervolgens tot 2016-2017 te Napoli wonen. U werd gedurende uw verdere verblijf in Italië vaak lastig gevallen door personen uit het netwerk van Rose, u werd door hun geslagen. Één keer diende u na dergelijke aanval gedurende drie weken in het ziekenhuis te verblijven, u kan door deze gebeurtenis niet goed meer zien door uw rechteroog.

U legt ter staving van uw asielaanvraag uw vervallen Nigeriaans paspoort (AX), twee medische attesten op uw naam en een medisch attest op naam van uw dochter A. A. D. dd. 24 april 2018 van Dr. Van Eecke Herlinde, een schrijven van het opvangcentrum waarin wordt bevestigd dat u op 29 mei 2018 een afspraak had bij de gynaecologe voor een onderzoek van uw kinderen, een medisch attest dd. 29 mei 2018 op naam van uw kinderen A. A. o D. en (D.) L. D., twee foto's van uzelf genomen te Italië en zeven foto's daterend van tijdens een ziekenhuisopname.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw asielaanvraag laattijdig werd ingediend. U bent op 01 februari 2017 in België aangekomen en u heeft pas op 26 januari 2018, zijnde bijna één jaar later, een asielaanvraag ingediend. U stelt omtrent uw aankomst te België het volgende: "Toen ik in België kwam, ik was zwanger van haar (VZ toont naar dochter), wist niet wat te doen, ik ging naar ziekenhuis, ziekenhuis belde OCMW voor me, ze gaven me een papier, om naar het ziekenhuis te gaan. Ik dacht dat is een procedure om te starten, ik kende niets, sinds ik van Italië kwam, ik was bang. Ik ging naar het OCMW, ze gaven me medische... ziekenhuis. Dat deden ze enkel. Ik ging naar OCMW terug, ze zeiden we kunnen u niet helpen, u heeft geen adres, geen papieren. Ik weende op straat, was met mijn kinderen op straat, ze zeiden ga naar Brussel en vraag asiel aan, ga naar Brussel asiel aanvragen, zo kwam ik hier terecht, ik kende het niet" (zie notities van het persoonlijk onderhoud dd. 30 april 2018 p. 24, hierna genoemd cgvs p. 24). U vervolledigt uw relaas, stellend dat u enkel naar het OCMW ging, u was bang om terug lastig gevallen te worden, u wist niet dat er asiel was, iemand zei u dat toen u weende, u liep toen met uw kinderen op straat (cgvs p. 24).

Ook het OCMW zou u niet hebben ingelicht dat u asiel kon aanvragen, ze gaven u enkel papieren voor het ziekenhuis, voor medische zorg (cgvs p. 24). Dit alles is evenwel geen afdoende verklaring waarom u pas een klein jaar na uw aankomst in België een asielaanvraag hebt ingediend. Men kan redelijkerwijs verwachten dat iemand met een gegronde vrees voor vervolging of die een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt in haar land van herkomst, al het mogelijke zal doen om bescherming in te roepen en te verkrijgen in het land waar zij aankomt en zich wenst te vestigen.

Het feit dat u zolang heeft gewacht om u op internationale bescherming te beroepen in België, vormt op zich een belangrijke aanwijzing dat de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging in grote mate kan worden gerelativeerd.

Voor wat de door u aangehaalde feiten betreft, kan bovendien niet worden besloten dat hieruit een vrees voor vervolging of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' kan worden afgeleid bij een eventuele terugkeer naar Nigeria. Er kunnen immers bedenken worden gemaakt bij uw beweerde problemen.

U stelt dat uw familie te Nigeria heel arm was, in augustus 2010 ontmoette u een man genaamd J. O., hij beweerde dat zijn zus Rose mensen naar Europa kon brengen, zij baatte immers een kapsalon in Italië uit, alwaar u als kapster kon tewerkgesteld worden. U besloot op dit voorstel in te gaan, u reisde vervolgens in augustus 2010 van Nigeria via Libië naar Italië.

U verklaart dat u een schuld diende af te lossen tegenover Rose omdat zij u naar Europa hielp te reizen, maar uw verklaringen over het precieze bedrag van deze schuld en over hoeveel van deze schuld u intussen al heeft afgelost zijn niet overtuigend. U stelt vooreerst dat u 50.000 euro voor uw reis diende te betalen, u werd in Nigeria in dit kader meegenomen naar een plaats waar u een eed diende af te leggen (cgvs p. 10). U diende vervolgens te zweren dat u geld zou moeten betalen, u mocht tegen niemand iets zeggen, niet tegen de politie, tegen niemand praten, indien u het geld niet zou betalen, zouden ze u doden en uw familie vernietigen (cgvs p. 10). Evenwel spreekt u zichzelf hieromtrent later tegen, door te stellen dat u 50.000 diende te betalen voor uw reis, u weet evenwel niet hoeveel euro het is, u dacht misschien is het geld van Afrika, 50.000 Naira, dat is wat u dacht (cgvs p. 12). U bevestigt nogmaals dat u wist dat het 50.000 was doch u de munteenheid niet kende (cgvs p. 12). U gevraagd of u dit dan aan niemand vroeg, hoeveel die 50.000 precies inhield, stelt u het volgende: "Ik ken niemand om het te vragen, ik ken niemand om het te vragen toen. Ze zei het me, ik was heel blij, ik wou het geld betalen en voor mijn zoon zorgen, dat hij naar school kon gaan, daarom zei ik ok" (cgvs p. 12). U vult aan dat u dacht dat het misschien enkel een beetje geld was, in uw munteenheid (cgvs p. 12). Nogmaals gepolst naar of u zich nooit bevroegde omtrent de munteenheid van de 50.000 die u diende af te lossen, luidt uw antwoord als volgt: "Ik vroeg, Jerry zei me het is niet zoveel. Jerry zelf, hij ging de eerste keer naar Italië gaan. Normaal brengt hij ze van Nigeria naar Libië, eerste keer dat hij de oversteek naar Europa ging maken, hij heeft het niet gehaald" (cgvs p. 18). U nogmaals dezelfde vraag opgeworpen, stelt u het volgende: "Nee, omdat, ik vroeg het niet, sorry ik vroeg het, hij zei het is weinig, niet veel, voordat je het weet, is het betaald. Ik zei hoe ga ik 50.000 betalen, hoelang gaat het duren, hij zei het is niet veel, voordat je het weet, is het betaald" (cgvs p. 18). Gevraagd of u vroeg hoeveel Naira het betrof, ontkent u dit (cgvs p. 18). U gevraagd of Jerry u vertelde hoelang u zou moeten werken alvorens het vooropgestelde bedrag zou zijn afbetaald, ontkent u dit wederom, hij zei het niet, wist niets over maanden of data, dat is het bedrag dat zijn zus altijd zegt om te betalen, sommigen betalen 50.000, anderen 60.000, het hangt ervan af (cgvs p. 18). Gepolst of u dan niet zelf het initiatief had genomen om deze vraag aan Jerry te stellen, bevestigt u dit dan weer wel, hij zei het is niet zo lang, zijn zus zei het is heel makkelijk om te betalen, niet zo lang (cgvs p. 18). U gevraagd hoe u het geld zou moeten terugbetalen en welke afspraken er hieromtrent werden gemaakt, stelt u het volgende: "Ja, ze zei me, ze zei me, voor ze me bracht, ze zag toen ik het haar ging doen, ze had een salon in Italië, ik kon er gaan werken, ik wist niet dat het zoveel geld zou zijn. Ik moest werken en geld betalen via het salon, die overeenkomst hadden we" (cgvs p. 11). Gevraagd of u zich daar toen geen vragen bij zou hebben gesteld, luidt uw antwoord als volgt: "Ik dacht niet, we zijn heel arm, ik wilde familie helpen, ik heb een zoon, wou familie en zoon helpen, we zijn heel arm, we kunnen ons geen twee tot drie keer per dag voeden, daarom vertrok ik" (cgvs p. 11). Het is echter bijzonder bedenkelijk dat u niet zou hebben geweten en nog steeds niet weet op welke munteenheid de 50.000 betrekking heeft, te meer omdat uit uw verklaringen blijkt dat u – eens in Italië- al begonnen was met de schuld af te lossen, zodat u toen toch duidelijk moet zijn geworden over welk bedrag het in werkelijkheid ging. U blijkt overigens ook niet te weten hoeveel u vandaag de dag reeds zou hebben afbetaald (cgvs p. 10). Immers, als u zou betalen, zou Rose het opschrijven, het zou bij haar zijn, tot ze zegt dat uw geld beëindigd is, je zou het boek niet zelf zien, als het beëindigd is, kan je het boek zien (cgvs p. 10).

U heeft dan ook geen flauw idee hoeveel u reeds aan Rose betaalde en hoeveel schulden u al zou hebben afgelost (cgvs p. 10), u vermoedt wel dat u nog veel dient te betalen, u hebt nog niet veel betaald, doch u kan niet zeggen hoeveel (cgvs p. 19).

Gezien u steevast vasthoudt aan het feit dat u het voorstel van Jerry en zijn zus Rose zonder meer aanvaardde vermits u een beter leven wou voor uw kinderen en u uit de armoede wenste te ontsnappen en dit dan ook duidelijk uw drijfveer voor uw vertrek naar Italië betrof, is het dan ook ongeloofwaardig dat u op voorhand niet zou hebben geweten welke munteenheid er aan het bedrag van 50.000 zou zijn gekoppeld en u er aldus niet van op de hoogte zou zijn hoeveel uw totale schuld zou betreffen en u zich hier niet beter naar zou hebben geïnformeerd. Verder is het ongeloofwaardig dat u niet weet hoeveel schuld u intussen al zou hebben afbetaald.

Er kan aldus worden geconcludeerd dat de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de voorwaarden waaronder u verklaart Nigeria te hebben verlaten te wensen overlaat, hetgeen de waarachtigheid van de door u aangehaalde hieruit voortvloeiende problemen te Italië en aan uw verklaringen vervolging te vrezen bij een terugkeer naar Nigeria vanwege het netwerk van Jerry en zijn zus Rose in negatieve zin hypothekeert.

In verband met de door u aangehaalde problemen in Italië en de daaraan gekoppelde vrees bij terugkeer tegenover personen uit het netwerk van Jerry en zijn zus Rose, kan er verder nog het volgende worden opgemerkt.

*U haalt aan dat u er op een bepaald moment in slaagde te ontsnappen uit de handen van Rose en haar netwerk. Nadat u ontsnapte, zou u nog bijna drie jaar in Italië hebben vertoefd, namelijk van 2013 tot 2016-2017 (cgvs p. 20). Opmerkelijk genoeg zou u niet alleen nog een drietal jaren in Italië hebben verbleven, doch bleef u eveneens gedurende al die tijd in dezelfde stad (cfr. Napoli) gehuisvest als waar u gedwongen geprostitueerd en uitgebuit werd door Rose en haar handlangers (cgvs p. 21). De afstand tussen het huis waar u woonde toen u werd uitgebuit en uw woonplaats na uw ontsnapping, zou slechts een busrit van 1u-1u30 bedragen (cgvs p. 21). Gepolst waarom u niet naar een andere stad in Italië bent getrokken, stelt u nergens veilig te kunnen zijn, Rose zou veel personen hebben overal, ze zet de mensen niet enkel in Napoli, ze heeft verschillende plaatsen, is heel sterk, gebruikt Italiaanse maffia, blanke en donkere mensen (cgvs p. 21). **Het door u aangehaalde feit dat u nergens veilig zou kunnen vertoeven te Italië en Rose overal over veel personen zou beschikken en ze de mensen niet enkel in Napoli zou inzetten, is geen afdoende verklaring waarom u ervoor zou opteren om in dezelfde stad te blijven wonen als waar het netwerk dat u in de prostitutie dwong, steevast actief is en waar u in een huis opgesloten en uitgebuit werd. Overigens blijkt dat u, zoals supra reeds opgemerkt, gedurende de drie jaar dat u - na uw beweerde ontsnapping uit het netwerk van mensenhandel en prostitutie te Italië - nog steeds in Napoli vertoefde en naar uw mening nog steeds door het netwerk werd lastig gevallen en geviseerd, ook bij de Italiaanse autoriteiten nooit bescherming zou hebben ingeroepen en nooit een asielprocedure zou hebben gestart aldaar. Ook tot de politie zou u zich nooit hebben gericht, u geeft in dit kader het volgende aan: "Wie ga ik naar de politie brengen? Ken de exacte mensen niet. Ze komen me lastig vallen, naar politie, politie zoekt ze, dan komen er weer andere personen, ze zijn met te veel in Italië, al die rechtbanken, ze doden mensen elke dag". U ermee geconfronteerd dat u op z'n minst had kunnen proberen om naar de politie te gaan in Italië, stelt u het volgende: "Mensen die me sloegen, die zag ik niet, sloegen en gingen weg. De andere sloeg me en ik viel. Ze komen niet in uw gezicht, ze zeiden dat ze me gingen doden als ik het geld niet betaalde. Ze doden u en uw familie in Afrika (cgvs p. 21). Gevraagd of u geen klacht kon indienen tegen het gehele netwerk, of tegen Rose en Jerry, de mensen die u wel kent, stelt u het volgende: "De politie zocht hun al, want politie kent hen. Dat is het werk dat ze doen, ze weten dat. Ze weten dat, politie doet hun werk, maar ervoor. Ze zouden me doden" (cgvs p. 21). U verduidelijkt: "Mensen komen me slaan, als ik ga klagen bij de politie, morgen komt er een andere groep. Hoeveel politie gaat blijven arresteren, ze zijn met teveel, gebruiken te veel mensen. Ze delen uw foto, die persoon moet ons geld, pak haar op. Ik was bang, ze zeiden de laatste keer dat ze me levend zouden verbranden" (cgvs p. 21). **Hoewel u aangeeft dat u de exacte mensen van het gehele netwerk niet zou kennen en ze met teveel zouden zijn in Italië, blijkt uit uw verklaringen dat Rose en Jerry reeds werden gezocht door de politie en dat de politie deze mensen wel degelijk kent. Tevens verklaarde u te hebben vernomen dat G. in de gevangenis zou zijn, u zou dit hebben vernomen via mensen die hem nog kennen, want hij zou heel populair zijn in Italië, in Napoli (cgvs p. 21-22). Meer nog, hij zou opgepakt zijn omdat hij bij de maffia is, ze zouden hem kennen, hij zou de baas van de groep betreffen, Rose is de grote baas en hij valt net onder haar (cgvs p. 21-22).*****

In dit opzicht is het dan ook bijzonder vreemd dat ook u zich niet tot de Italiaanse autoriteiten zou hebben gericht teneinde als slachtoffer van mensenhandel en prostitutie klacht in te dienen en de nodige bescherming in Italië te kunnen genieten. Het feit dat het netwerk te uitgebreid zou zijn en ze met teveel zouden zijn, neemt niet weg dat u een poging had kunnen ondernemen om in Italië bescherming in te roepen en te verwerven. Er kan nog opgemerkt worden dat de bescherming die de overheid van Italië biedt, daadwerkelijk moet zijn, ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatverbintenis in. Met loutere veronderstellingen toont u dan ook geenszins aan dat de autoriteiten van Italië geen bescherming hadden kunnen bieden. Van u mocht verwacht worden dat u alvast een poging deed bescherming te krijgen van de autoriteiten aldaar. Het feit dat u geen bescherming zocht bij de Italiaanse autoriteiten, hoewel u toen reeds vreesde voor uw leven, vormt op zich dan ook een belangrijke aanwijzing dat de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging door leden van het netwerk rond Jerry en diens zus Rose in grote mate kan worden gerelativeerd.

Voor wat betreft uw actuele vrees bij terugkeer naar Nigeria – meer bepaald uw vrees ten aanzien van Rose en haar handlangers – kan er nog het volgende worden gesteld.

U geeft zelf aan tijdens het gehoor voor het cgvs niet te weten waar Rose zich momenteel zou bevinden (cgvs p. 21). U stelt immers een laatste maal van Rose iets te hebben vernomen een drie tot viertal maanden voor uw vlucht uit de handen van haar netwerk in Italië en uit uw verklaringen blijkt dat u daarna nog bijna drie jaar in Italië vertoefde, namelijk van 2013 tot 2016-2017. Tevens zou u er niet in slagen te benoemen wie haar handlangers precies zijn, tegenover wie u aldus een concrete vrees zou dienen te koesteren en waar deze handlangers zich op dit moment dan wel concreet zouden bevinden (cgvs p. 21 – 22). Eind 2016-begin 2017 zou u een laatste keer te Italië door dit netwerk zijn lastig gevallen, sinds u in België bent, zou u ze niet meer hebben gezien en zou u er niets meer van hebben gehoord (cgvs p. 22). Gepolst of het netwerk ervan op de hoogte is dat u in België uw toevlucht hebt gezocht, stelt u dat niet te weten, u denkt als ze het zouden weten, ze achter u aan zouden komen (cgvs p. 22). U ermee geconfronteerd waarom ze hiervan niet op de hoogte zouden zijn - gezien u beweert dat het zo een sterk en krachtig netwerk betreft - luidt uw antwoord als volgt: “Ja. Ik weet het niet, dat is waarom ik altijd, ik heb hun niet gezien nu. Misschien weten ze het, in België is er mee veiligheid dan in Italië, ik denk het, maar weet het niet. Ze hebben zich verkeerd gedragen in Italië, ik weet niet in België...” (cgvs p. 23). Gepolst naar hoe dit netwerk u dan wel in Nigeria zou weten op te sporen, antwoordt u het volgende: “Ze zouden het weten, ze gaan het weten, die vrouw is heel sterk, misschien hebben ze personen rond me die het hun gaan zeggen dat ik terug ben. Als ik terugkeer, ze gaan me doden, dat weet ik, ik ken de vrouw. Ze gaan me doden, ik ken haar” (cgvs p. 23). Nogmaals gepeild naar hoe exact Rose zou te weten komen dat u terug naar Nigeria ging, herhaalt u wederom slechts dat ze het zal weten, ze is heel machtig, ze zal het weten, jullie hebben daar geen veiligheid, ze gaan het weten (cgvs p. 23). Nogmaals gevraagd om concreter te zijn, stelt u het volgende: “Ze heeft ogen op me gericht, ze heeft mensen die met haar werken, hier en in Nigeria. Als ik terugkeer, ze zal weten dat ik in Nigeria ben, ik ben bang, als ik terugkeer, ze gaat me zoeken om me te doden. Waar kan ik geld vinden om haar te betalen, ik wil niet terug naar de straat door mijn kinderen. Misschien door de straten, heb ik hepatitis B” (cgvs p. 23). Verder slaat u aan het gissen door te beweren dat Rose uw woonplaats in Nigeria wel zal kennen, immers haar broer kent uw woonplaats en hij zal het haar hebben gezegd (cgvs p. 23). **U blijft aldus bij gissingen en blote beweringen, stellend dat de door u gevreesde personen – die u overigens buiten Rose niet op concrete wijze kan benoemen en waarvan u niet zou weten waar ze allen momenteel zouden verblijven – het zouden weten indien u terug naar Nigeria zou gaan, immers naar uw mening zou die vrouw heel sterk en machtig zijn, ze zal het weten en zal u doden, u kent haar, misschien zouden ze personen rond u hebben die het hun zouden gaan zeggen indien u terug zou zijn, ze zou haar ogen op u hebben gericht. Er kan hieromtrent opgemerkt worden dat het ongeloofwaardig overkomt dat de door u gevreesde doch onbekende handlangers van Rose – die u naar uw mening te Italië veelvuldig zouden hebben lastig gevallen – en Rose – een vrouw die heel sterk zou zijn en die haar ogen op u zou hebben gericht u bij een eventuele terugkeer naar Nigeria direct zouden weten op te sporen, vermits u zelf aangeeft een laatste maal van Rose iets te hebben vernomen een drie tot viertal maanden voor uw vlucht uit de handen van het netwerk in Italië en daarna nog bijna drie jaar in Italië - uitgerekend in Napoli, dezelfde stad als waar zich het prostitutienetwerk bevond waar u het slachtoffer van beweert te zijn geweest - te hebben verbleven, namelijk van 2013 tot 2016-2017).**

U stelde eind 2016 – begin 2017 een laatste keer te zijn lastig gevallen door Rose haar handlangers in voornoemd land, maar sinds u in België bent, zou u ze niet meer hebben gezien en zou u er niets meer van hebben vernomen (cgvs p. 22-23). U maakt aldus allebehalve aannemelijk in geval van terugkeer naar Nigeria een vrees te moeten koesteren voor Rose en haar handlangers, u weet immers niet waar deze personen zich momenteel zouden bevinden en bovendien toont u ook allesbehalve dienstig aan dat Rose en haar handlangers op de hoogte zouden zijn van uw actuele verblijfplaats. In deze omstandigheden is het zeer onwaarschijnlijk dat u in geval van terugkeer zou gezocht én gevonden zou worden in een dermate uitgestrekt land als Nigeria.

U slaagt er overigens eveneens niet in hard te maken waarom u zich niet elders in Nigeria zou kunnen vestigen. U stelt hieromtrent immers het volgende: “Als ik in Benin city zou wonen, Rose is van Benin city, in Nigeria ik ben niet veilig, als je geen geld hebt, je bent niet veilig, er is geen veiligheid daar, ik ben heel arm. Politie collecteert geld van rijke mensen, ik kan niet veilig zijn” (cgvs p. 23). U zou zich niet in een andere State kunnen vestigen, het zou heel moeilijk zijn (cgvs p. 23). Dergelijke vage verklaringen kunnen allerm minst volstaan om dienstig aan te tonen dat u geen intern vluchtalternatief heeft bij terugkeer naar Nigeria.

Tot slot kan u niet aannemelijk maken dat u bij een terugkeer naar Nigeria niet zou kunnen rekenen op de bescherming van de Nigeriaanse autoriteiten of hun vertegenwoordigers.

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier (EASO – Country of Origin Information Report, Nigeria, Sex trafficking of women – okt 2015) blijkt dat mensenhandel in Nigeria wettelijk verboden is en dat de Nigeriaanse overheid de laatste jaren blijk heeft gegeven van een alsmaar striktere naleving van deze wet en van daadwerkelijke bestraffing van personen die betrokken zijn bij mensenhandel. Recentelijk vonden onder de ‘Trafficking in Persons Act’ diverse veroordelingen van mensenhandelaren plaats, met gevangenisstraffen uiteenlopend van twee maanden tot 14 jaar. De maximumstraf voor mensenhandel met een minderjarige (onder de 18 jaar) is levenslang. Daarenboven voorzien zowel de Nigeriaanse regering als diverse andere niet-gouvernementele organisaties in materiële en morele bijstand van slachtoffers van mensenhandel die naar Nigeria terugkeren. Er is bovendien een federale organisatie die door de overheid in het leven werd geroepen en die verantwoordelijk is voor de opvang, bescherming en re-integratie van slachtoffers van mensenhandel, ‘het National Agency for Prohibition of Traffic in Persons (NAPTIP)’. NAPTIP beschikt over een aantal opvangtehuizen, verspreid over het land. De slachtoffers zijn hier veilig. De grootste groep wordt gevormd door binnenlandse slachtoffers, maar het betreft ook een aanzienlijk aantal vrouwen dat vrijwillig is teruggekeerd uit het buitenland. Behalve NAPTIP beschikt ook een aantal ngo’s over opvangtehuizen waar slachtoffers kunnen worden opgevangen en over ‘half way’ homes, waar vrouwen een tijd kunnen verblijven voordat zij worden herenigd met familie of worden hervestigd. Bij NAPTIP zijn er geen gevallen bekend van slachtoffers van mensenhandel die, na tussenkomst van NAPTIP met hun familie zijn herenigd, te maken kregen met intimidatie en/of geweld van de kant van de mensenhandelaren. Hieruit blijkt dat u desgevallend bij terugkeer naar Nigeria mogelijk beroep zou kunnen doen op de autoriteiten of het NAPTIP voor wat eventuele bedreigingen vanwege Rose en haar mogelijke handlangers betreft.

Voor wat betreft de door u aangehaalde vrees voor een mogelijke besnijdenis ten aanzien van uw minderjarige dochters D.A.A.B. en D. L. D. bij een terugkeer naar Nigeria, kan er het volgende worden opgemerkt.

*U geeft in dit kader aan dat hun vader Andrew E. A. pro besnijdenissen zou zijn, dit gezien het een traditie zou betreffen (cgvs p. 26). U vult aan dat, zelfs als de vader van uw dochters tegen besnijdenissen zou zijn, ze het toch nog zouden doen, dat is immers de wet van Afrika, de traditie, u zou een besnijdenis enkel kunnen vermijden als u er niet bent, dat is de enige manier, als u terug zou keren, ze zouden het moeten doen (cgvs p. 26). **Er kan in dit kader opgemerkt worden dat de vader van uw dochters, A. E.A., zich volgens uw laatst beschikbare informatie niet in Nigeria maar in België zou bevinden (cgvs p. 6-7). U had immers één tot twee maanden geleden een laatste maal contact met hem, hij was toen in België, sindsdien heeft u geen verder informatie (cgvs p. 6-7).** U verder gevraagd wie er uw dochters zal besnijden of zal dwingen een besnijdenis te ondergaan bij een terugkeer naar Nigeria, stelt u dat beide families dit zouden doen, het zou een traditie betreffen, uw familie en de familie van hun vader, het is traditie, ze zullen dwingen (cgvs p. 26). Concreet doorgevraagd naar welke familieleden u exact verwijst, luidt uw antwoord als volgt: “Misschien mijn moeder, het kan andere persoon zijn ook, maar mijn familie ja, het is traditie in mijn familie, meisjes*

moeten besneden worden” (cgvs p. 26). Gepolst naar welke personen – behalve uw moeder – uw dochters nog tot een mogelijke besnijdenis zouden dwingen, stelt u het volgende: “Misschien mijn broer en zus, ze deden het dus, ze willen dat iedereen het doet, het is traditie, als je het niet doet... je moet het doen volgens de traditie” (cgvs p. 26). **Er kan hierbij evenwel opgemerkt worden dat u zelf aangeeft sinds 2014 geen contact meer met uw moeder en met uw broer en zus te hebben onderhouden, u zou dan ook niet met zekerheid kunnen zeggen wat hun huidige woonplaats betreft (cgvs p. 5-6).** U vermoedt dat uw moeder in Auchi woont, maar het is lang geleden dat u van haar hoorde dus u zou dit niet zeker weten (cgvs p. 5). Ook voor wat betreft uw zus Esther en broer Love, blijkt u over weinig actuele verblijfsinformatie te beschikken. Immers uw jongere zus Esther verbleef bij uw moeder toen u Nigeria verliet, ze zou ondertussen evenwel gehuwd zijn, u hoorde van velen niets meer en u verloor contact met hun (cgvs p. 5-6). Ook uw broer Love verbleef voorheen bij uw moeder, u zou niet weten waar hij momenteel woont, u kan ze niet contacteren, u weet het niet, nu weet u niet waar hij is (cgvs p. 5-6). Ook voor wat betreft uw halfbroers Pita en Kingsley blijkt u niet van hun huidige woonplaats op de hoogte te zijn, ze woonden eveneens voor uw vertrek bij uw moeder, doch sinds 2014 hebt u hun niet meer gehoord, u weet niet waar ze zijn, of ze vertrokken zijn of niet, u weet het niet (cgvs p. 5-6). **Overigens kan er nog worden opgemerkt dat uit de door u voorgelegde geboorteaktes blijkt dat uw dochters D.A.A.B. (ofwel A. A. D.) en (D.) L. D. respectievelijk op 14 november 2015 te Italië en op 04 september 2017 te België zouden zijn geboren. Gezien u sinds 2014 het contact zou hebben verloren met zowel uw moeder, broer en zus en twee halfbroers, kan men er aldus logischerwijze van uitgaan dat zij momenteel niet eens van het bestaan van uw dochters op de hoogte zijn. Men kan dan ook niet dienstig inzien waarom u zich samen met uw dochters niet elders zou kunnen vestigen te Nigeria, u kan hier tevens ook geen afdoend antwoord voor formuleren.** U immers gevraagd of er een staat in Nigeria is waar meisjes minder worden besneden, luidt uw antwoord als volgt: “In Nigeria, ik denk overal, ze zullen zeggen dat ze het niet doen, maar ze doen het, ze besnijden alle meisjes. Sommige meisjes willen niet besneden worden en lopen weg uit Nigeria. Als je niet besneden bent is het een probleem” (cgvs p. 24). Gepolst of u zich niet elders in Nigeria zou kunnen vestigen met uw dochters, stelt u te denken van niet, er zou geen veiligheid zijn in Nigeria, u zal er niet veilig zijn, als u naar daar gaat, u zal niet veilig zijn, ze gaan besneden worden (cgvs p. 27). U vervolgt in eender welke staat te Nigeria niet veilig te zijn, uw kinderen, jullie gaan niet veilig zijn (cgvs p. 27). **Uit informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt evenwel dat de prevalentie van besnijdenis verschillend is per regio in Nigeria.** In de regio's van het Zuid-Oosten en van het Zuid-Westen van Nigeria, zou besnijdenis meer wijd verspreid zijn. Daarentegen in het Zuid-Zuiden (waartoe Delta State en Edo State behoren) en in het Noord-Westen, is de prevalentie veel lager, terwijl in het Noord-centrale gedeelte en in het Noord-Oosten de prevalentie het laagst blijkt te zijn. Ook de staten onderling per regio vertonen nog een uiteenlopende prevalentie. **Overigens blijkt - volgens informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt – dat het wel degelijk mogelijk is voor een persoon die wil ontsnappen aan VGV (vrouwelijke genitale verminking) om zich elders in Nigeria te vestigen. Uw louter hypothetische verklaringen en argumenten - zijnde er geen veiligheid zou zijn in Nigeria, u en uw kinderen in geen enkele staat veilig zouden zijn en uw dochters wel degelijk zouden besneden worden - vormen geen concreet objectief bewijs dat u en uw dochters zich niet elders op een veilige manier in Nigeria zouden kunnen vestigen.** U verder gevraagd welke personen van de familie van Andrew E.A. – de vader van uw dochters - uw dochters mogelijks tot een besnijdenis zouden dwingen, antwoordt u het volgende: “Moeder, zussen, ze kunnen dwingen, het is een traditie die ze doen. Ik wil het niet, iedereen heeft pijn, iedereen is bang te zeggen om het niet te doen, je moet het doen, het is een traditie, daarom ben ik bang, als ik terugkeer, ze moeten het doen” (cgvs p. 26). Opmerkelijk genoeg - u gevraagd hoeveel zussen de vader van uw dochters precies heeft -, gist u eerst misschien drie of twee zussen, om uzelf vervolgens te corrigeren en te stellen dat het er toch twee zouden betreffen (cgvs p. 27). U denkt dat deze zussen in Benin City wonen, u en Andrew zouden elkaar immers pas hier hebben ontmoet (cgvs p. 27). U zou verder ook niet weten waar Andrew zijn moeder woonachtig is, ze zou oud zijn, u denkt in Benin, maar u weet het niet, u zou Andrew pas na uw vertrek uit Nigeria hebben ontmoet (cgvs p. 26). **Buiten het feit dat u aldus enkel vermoedt dat de moeder en zussen van Andrew - de vader van uw dochters - te Benin city verblijven, kan er nog worden opgemerkt dat u – gezien u Andrew pas na uw vertrek uit Nigeria hebt leren kennen – voornoemde familieleden van Andrew zelfs nog nooit in eigen persoon hebt ontmoet.**

U stelt verder dat meisjes – behorend tot de etnie Beni - normaliter wel degelijk worden besneden in Nigeria, indien ze dit niet zouden doen, zou het immers een taboe betreffen (cgvs p. 24). De meeste meisjes binnen de etnie Beni zouden dan ook besneden zijn, u kan evenwel niet duiden welke type besnijdenis het meeste zou voorkomen binnen deze etnie (cgvs p. 24). De gemiddelde leeftijd dat meisjes binnen de etnie Beni zouden worden besneden, betreft naar uw mening vanaf zes jaar, evenwel

soms ook als ze baby zijn, als je volwassen bent, zouden ze het ook nog doen (cgvs p. 24). U gevraagd of er bepaalde etnische groepen zijn te Nigeria waar besnijdenissen minder frequent voorkomen, ontkent u dit, u denkt het niet, als je een meisje bent in Nigeria, je moet besneden worden (cgvs p. 27). **Er kan hierbij worden opgemerkt dat, uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie administratief dossier), blijkt dat Nigeria wordt geklasseerd als een land met een gematigd lage prevalentiegraad, namelijk 24,8 % in de leeftijdsgroep 15-49 jaar.** De hoogste prevalentiegraad (in de categorie 15-49 jaar) valt te noteren bij de Yoruba-stam (54,5 %) die vooral in het zuidwesten van Nigeria wonen en bij de Igbo-etnie (45,2 %) die vooral in het zuidoosten van het land wonen. **Verder zou in 82% van de gevallen (van vrouwen tussen 15-49 jaar die een besnijdenis hebben ondergaan), de besnijdenis worden uitgevoerd voor de leeftijd van vijf jaar. Slechts 7,1% is nog besneden na de leeftijd van 15 jaar.** U met deze bevindingen geconfronteerd en gesteld dat volgens onze informatie besnijdenissen niet zo vaak voorkomen in Nigeria, luidt uw antwoord als volgt: “Ja dat is wat ze zeggen, maar ze doen het, alle Nigeriaanse meisjes zijn besneden, hoe kunnen ze zeggen dat het niet zo vaak voorkomt, ze doen het. Voorbeeld tien Nigeriaanse meisjes, ze zijn allen besneden, hoe kunnen ze dan zeggen dat het niet vaak voorkomt” (cgvs p. 27). U ermee geconfronteerd dat besnijdenissen ook bij de etnie Beni niet zo frequent zouden voorkomen, stelt u het volgende: “Het is heel voorkomend, ze zeggen het altijd zo, maar ze doen het wel, ze doen het illegaal, niet in het ziekenhuis, maar op een andere manier” (cgvs p. 27).

U zou er verder ook niet van op de hoogte zijn welke types van besnijdenissen er dan wel zouden bestaan (cgvs p. 24-25). Meer nog, u zou niet weten welk type besnijdenis er precies bij u zou zijn uitgevoerd en u zou er ook niet in slagen om te beschrijven welke ingreep u precies zou hebben ondergaan. U komt immers niet verder dan ‘ze hebben gesneden’ (cgvs p. 24). U gevraagd wat ze precies hebben besneden bij u, stelt u dit niet te weten, ze nemen er iets uit, ze snijden het (cgvs p. 24). Gepolst of u niet exact weet welk deel ze hebben weggesneden bij u, bevestigt u dit, misschien later, u zou het nog kunnen sturen, als u naar een specialist bent gegaan en het hebt laten checken (cgvs p. 24).

Tenslotte blijkt u evenmin op de hoogte van een mogelijks wettelijk kader omtrent besnijdenissen te Nigeria. U immers gevraagd wat de wetgeving te Nigeria stelt omtrent besnijdenis, stelt u het volgende: “Overheid van Nigeria, wat gaan ze zeggen. De corrupte overheid, wat gaan ze zeggen, ik weet niet of we een overheid hebben, ze zijn corrupt. Ze zeggen dat ze het niet doen, maar ze doen het wel, in het ziekenhuis” (cgvs p. 26). Gepolst of besnijdenis al dan niet strafbaar is te Nigeria, stelt u “als ze dat deden, ze doen het nog, besnijdenis, dus ik denk het niet” (cgvs p. 26). Gevraagd of er een wet te Nigeria is die besnijdenissen verbiedt, luidt uw antwoord als volgt: “Als ze het verbieden, ze doen het nog steeds. Misschien zeggen ze dat maar ze doen het nog steeds. Ze kunnen zeggen doe het niet in het ziekenhuis gebeurt, maar ze doen het op andere manier, iemand kan dood bloeden” (cgvs p. 27). Verder zou u niets weten over wetten te Nigeria in het kader van besnijdenissen (cgvs p. 27). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie administratief dossier) blijkt dat verschillende Nigeriaanse en internationale organisaties actief zijn in de strijd tegen VGV (vrouwelijke genitale verminking), dit op het vlak van sensibilisering doch eveneens juridische en logistieke steun biedend. Bovendien heeft de Nigeriaanse Staat verschillende internationale verdragen geratificeerd waarin de praktijk van VGV wordt aangeklaagd. De staat organiseert of steunt programma’s die strijden tegen VGV. De in mei 2015 getekende “violence Against Persons (Prohibition) Act” verbiedt onder andere VGV. Twaalf staten beschikken over een specifieke wetgeving die VGV verbiedt. In Edo State zou overigens de wetgeving tegen VGV reeds bestaan sinds 1999.

Op basis van alle bovenstaande opmerkingen dient besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiäre bescherming aannemelijk te maken.

Er kan verder opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt (zie ‘COI Focus Nigeria: Situation sécuritaire liée à Boko Haram’ dd. 28 maart 2018), duidelijk blijkt dat Boko Haram terrein heeft verloren in Nigeria en er geen grondgebied meer controleert. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staat Borno, waar de bevolking wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden van Boko Haram getroffen, maar dit in mindere mate. De rest van Nigeria blijft echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram.

Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Edo te worden beoordeeld. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft uw vervallen Nigeriaans paspoort (nummer A03264097), dit document bevat louter persoonsgegevens die niet onmiddellijk ter discussie staan.

Betreffende het eerste medisch attest op uw naam dd. 24 april 2018 van Dr. Van Eecke Herlinde kan er het volgende worden opgemerkt. Uit dit attest blijkt dat u een besnijdenis type 1 zou hebben ondergaan (met verwijdering van de clitoris), evenwel geeft Dr. Van Eecke Herlinde aan dat haar ervaring met het beoordelen van genitale verminking beperkt is en een aanvullend specialistisch gynaecologisch advies aangewezen kan zijn. Voor wat betreft het medisch attest op naam van uw dochter A. A. D. dd. 24 april 2018 van Dr. Van Eecke Herlinde, het schrijven van het opvangcentrum waarin wordt bevestigd dat u op 29 mei 2018 een afspraak had bij de gynaecologe voor een onderzoek van uw kinderen en het medisch attest dd. 29 mei 2018 op naam van uw beide dochters A. A. D. en (D.) L. D., kan er worden opgemerkt dat deze attesten enkel aangeven dat er op heden geen tekenen van genitale verminking zichtbaar zouden zijn. De door u neergelegde documenten doen evenwel geen verdere afbreuk aan hogervermelde opmerkingen dat u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk wist te maken en dat u er allesbehalve in slaagde een mogelijke besnijdenis ten aanzien van uw dochters A.A.D. en (D.) L. D. bij een terugkeer naar Nigeria aannemelijk en concreet te maken.

Betreffende het tweede medische attest dd. 24 april 2018 op uw naam – waarin wordt gesteld dat er bij uw rechteroog geen normale pupil aflijnbaar is, er een verlittekening van pupil en iris werd vastgesteld, met duidelijk andere kleur (wit) tegenover uw linkeroog en u zelf verklaarde bij de dokter niets te kunnen zien met uw rechteroog, ook geen verschil tussen donker en licht. Voor wat betreft de twee foto's van uzelf genomen te Italië – waarop te zien zou zijn dat uw letsel aan uw oog in Italië zou zijn veroorzaakt ten gevolge van slagen door iemand die tot het prostitutienetwerk behoort dat u als prostituee tewerkstelde (cgvs, p. 11 en 21) en betreffende de zeven foto's van uzelf daterend van tijdens een ziekenhuisopname te Italië kan er het volgende worden opgemerkt. Er dient vooreerst te worden benadrukt dat het letsel aan uw rechteroog an sich niet in twijfel wordt getrokken. Evenwel kunnen het medisch attest dd. 24 april 2018 en de foto's geen sluitend bewijs vormen voor de oorzaak van uw eventuele fysische problemen, noch voor de omstandigheden waaruit deze eventuele problemen voortvloeien. De arts kan enkel vaststellingen doen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt. Rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen aandoeningen. Er moet echter worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijk omstandigheden kan schetsen waarbij de aandoeningen werden opgelopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel wordt de schending aangevoerd van “artikel 48/3, 48/4 en 48/5par. 2 lid 2 en 48/5 par. 3 lid 2 Vw en artikel 48/6 par. 4 en par 5 en artikel 48/7 Vw, artikel 4 richtlijn 95/2011/EU, artikel 8 par. 2 richtlijn 2005/85/EU, in samenhang met artikel 27 van het KB 11 juli 2003 tot regeling der rechtspleging van het CGVS (verder KB CGVS) en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering der bestuurshandelingen en de beginselen van behoorlijk bestuur in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel”.

Inzake de laattijdigheid van de vraag tot bescherming stelt verzoekster:

“Het CGVS verwijst met dit motief impliciet naar het nieuwe artikel 50 par. 1 en par. 3 Vw. Doch zij kan hier niet naar toe verwijzen gezien het artikel pas inwerking is sedert 22 maart 2018. Wat er ook van zij verzoeker kan zich beroepen op artikel 10 lid 1 procedure richtlijn 2013/32/EU. Verzoeker kan zich op dit artikel beroepen omdat artikel 50 par. 1 en 3 Vw geen correcte vertaling is van dit artikel 10 lid 1 en het geen discretie toelaat. Artikel 10 lid 1 stelt: De lidstaten zorgen ervoor dat verzoeken om internationale bescherming niet worden afgewezen of van behandeling worden uitgesloten louter op grond van het feit dat zij niet zo snel mogelijk zijn gedaan. Derhalve is een verwijzing naar het feit dat verzoeker meer dan 11 maanden na haar aankomst pas een verzoek tot bescherming had ingediend geen dienstig argument. Bovendien is het volledig terecht wat verzoeker heeft verklaart tijdens het interview. Verzoeker, analfabeet dat dat ze een procedure had opgestart in het ziekenhuis. Verzoeker was naar het ziekenhuis geweest omdat ze zwanger was van haar dochter. Zij heeft in het ziekenhuis een papier ondertekend. Bovendien kende verzoeker de procedure niet, laat staan dat zij wist waar zij naar toe diende te gaan als ze al wist dat ze recht had op internationale bescherming. Het is pas omdat verzoeker op straat belande dat andere personen tegen haar zeiden dat ze terecht kon bij de DVZ om een beschermingsstatuut te verkrijgen. Als niemand iets zegt dan kan verzoeker, zeker als analfabeet, niet weten waar ze daartoe dient te gaan. Naar politie zal ze zeker niet gaan want de politie is nooit 'uw vriend'. De politie zal haar oppakken en terugsturen (zo denken de meeste mensen). Met het argument van laattijdigheid kan er aldus geen rekening gehouden worden.”

Omtrent de onwetendheden van verzoekster stelt zij:

“Het CGVS maakt er problemen van dat verzoeker, als analfabeet, niet weet hoeveel ze moest betalen voor de reis. Was het nu 50.000 Euro of 50.000 Naira of nog iets anders. Verzoeker stelt vast dat niet motief met deugdelijk is omdat het afgeleid wordt vanuit een Westers kijk op de zaken. Personen die hebben gestudeerd, die kunnen lezen, rekenen en die al geld hebben ... zullen zich inderdaad interesseren hoeveel 50.000 werkelijk is. Doch verzoeker heeft verteld op pagina 10 van het verhoorverslag dat zij weg wilde uit de armoede, kapster zijn in Italië is beter dan kapster in Nigeria. Zij wilde naar Europe voor haar kinderen zodat deze naar school kan gaan en bovendien wilde zij haar familie helpen. Eerst in Europa geraken en dat zal verzoeker wel zien hoe dit bedrag dient betaald te worden. Volledig terecht stelt verzoeker dat ze niet weet hoeveel zal via haar arbeid al betaald heeft aan Rose want ze kan niet lezen noch schrijven. Bovendien mocht ze tegen niemand zeggen hoeveel ze betaald anders zouden ze haar familie pijn doen. Dus volledig terecht is het bedrag of het de 50.000 nu dollars, euro, niara of nog iets anders is weinig of geen rol. Het doel is weg geraken uit de armoede spiraal en naar Europa te reizen. De overeenkomst was dat ze de 50.000 zou afbetalen door de werken in een salon (pagina 11). Hoelang en hoeveel dat werken opbrengt in Italië kan verzoeker als analfabete niet weten. Zij heeft tevens geen flauw benul welke de wisselkoers is tussen dollar, euro ten opzichte van Niara.

Het motief van het CGVS: Gezien U steevast vasthoudt aan het feit dat U het voorstel van Jerry en zijn zus Rose zonder meer aanvaarde vermits U een beter leven wou voor uw kinderen en u uit de armoede wenste te ontsnappen en dit dan ook duidelijk uw drijfveer voor uw vertrek naar Italië betrof, is het dan ook ongeloofwaardig dat U op voorhand niet zou hebben geweten welke munteenheid er aan het bedrag van 50.000 gekoppeld zou zijn en U aldus niet van op de hoogte zou zijn hoeveel uw totale schuld zou betreffen en u zich hier niet beter naar zou hebben geïnformeerd.

Het is juist het ontsnappen uit de armoede die de drijfveer voor het vertrek was. Hoe de schuld wordt afgelost is een ander probleem. Jerry had immers gezegd dat het allemaal zo veel niet is en dat met het werken in Italië zij dit wel zou terug betalen. Verzoeker heeft er tevens geen flauw benul van hoeveel kapster in Italië verdienen en wat er met deze verdienste kan gedaan worden. Vergeet ook niet dat veel Afrikanen weten dat er in Europa geld verdient kan worden. Stel dat verzoeker dacht dat ze minstens 2.000 Euro zou verdienen dan is deze 50.000 betaald in 3 jaar tijd. Dat val allemaal wel mee. Na drie jaar is verzoeker vrij en kan zij zich totaal toeleggen om geld naar huis te sturen.

Het CGVS gebruikt een verkeerde redenering in haar motief waaruit ze stelt dat het ongeloofwaardig zou zijn dat ze niet weet in welke munteenheid of hoeveel ze al zou hebben afbetaald. Dit getuigt van een redenering vanuit westers vizier van een persoon die naar school is geweest en een opleiding heeft genoten. Doch niet vanuit de vizie van een persoon die geen geld genoeg heeft om 2 keer per dag te eten (pag 11).

Het motief is derhalve niet deugdelijk om de bescherming te weigeren. Het motief in in strijd met artikel 48/5 par. 3 laatste lid dit stelt dat het CGVS rekening dient te houden met de 'persoonlijke omstandigheden' van de asielzoeker'

Als laatste punt wenst verzoeker toch ook op te merken dat op pagina 24 van het EASO rapport toegevoegd aan het administratief dossier onderaan duidelijk vermeld staat: *Some know the actual size of the debt from the beginning but do not necessarily understand how much money it represents or what they must do to repay it. Many women think that the debt amount announced in Nigeria is in Nigerian Naira. ... They may not know or understand the exchange rate of the euro either.* Verzoeker stelt aldus vast dat het motief in strijd is met de info die door het CGVS werd toegevoegd aan het administratief dossier."

Inzake het netwerk van Rose en Jerry laat verzoekster gelden:

"In Italië aangekomen werd verzoeker het slachtoffer van 'trafficking' een heel ernstig misdrijf waarover Europa tevens richtlijnen heeft uitgevaardigd om 'human trafficking' strafbaar te stellen in alle lidstaten. Verzoeker is naar Italië gelokt onder het voorwendsel te kunnen werken als kapster. Iedere jonge vrouw die niet genoeg geld heeft om 2 maal per dag te eten gaat op dergelijk voorstel in om als 'expat' in Europa te kunnen gaan werken. Het heeft verzoeker de mogelijkheid om haar familie te helpen, haar kinderen naar school te sturen en een zekere status te verkrijgen in haar thuisland.

Verzoeker is eind 2012 begin 2013 kunnen ontsnappen uit het netwerk van de 'human traffickers'.

Verzoeker heeft zich kunnen schuilhouden in de kerk die inderdaad slechts een busrit is van 1 a anderhalf uur. De handlangers van Rose gaan haar niet gaan zoeken binnen een Evangelische Kerk gemeenschap.

Bovendien kende verzoeker enkel en alleen Napoli. Hoe dient zij naar een andere stad te reizen, waar dient zij met haar kinderen een onderkomen te vinden in een andere stad. Hoe dient zij haar kinderen eten te geven. Zij ontving haar basisbehoeften in het kader van de barmhartigheid van de Christenen van de Evangelische kerkgemeenschap. Barmhartigheid is immers een van de pijlers van het Christendom en een wijze om later in de hemel te komen (een zaak die heel levendig is bij christelijke Afrikanen).

De redenering van de verwerende partij dat het onwaarschijnlijk is dat zij na haar ontsnapping uit het prostitutie milieu zou blijven wonen in de zelfde stad is opnieuw een motief die geen rekening houdt met de 'persoonlijke omstandigheden' waarin verzoeker verkeert (moeder met minstens 1 kind en later zwanger van een ander kind). Verzoeker heeft geen contacten in een andere stad.

Het motief van het CGVS zou opgaan mocht verzoeker een sterke jonge man zijn die zij plan weet te trekken toch niet voor verzoeker als analfabeet en een kind ten laste.

Het motief is opnieuw in strijd met artikel 48/5 par. 5 laatste lid."

Omtrent de bescherming in Italië stelt verzoekster:

"Het CGVS stelt dat verzoeker als slachtoffer van trafficking zich kon richten tot de Italiaanse autoriteiten. Dat de Italiaanse autoriteiten geen resultaat verbintenis hebben maar een middelen verbintenis teneinde in bescherming te voorzien voor veiligheid.

Ten eerste heeft verzoeker op pagina 21 expliciet gesteld dat haar aanvallers haar sloegen en daarna terug weg gingen. Ze kende die personen niet, kon deze personen amper beschrijven, ... wat moet zij doen bij de Italiaanse politie. Klacht neerleggen tegen onbekenden? De politie gaat vaststellen dat ze zonder papieren in het land verblijft... Verzoeker weet dat haar papieren niet in orde zijn en verzoeker weet dat de sanctie daarop deportatie is naar het thuisland.

Bovendien dient een persoon zonder papieren de politionele diensten te mijden. Het verblijven in een land zonder de noodzakelijke papieren in een misdrijf en de Italiaanse wethandhavingdiensten dienen misdrijven op te sporen. Verzoeker pleegt aldus zelf een misdrijf en dan verwacht het CGVS dat ze zich zou aanbieden bij de politionele diensten.

*Het relaas van verzoeker is totaal niet in strijd met de algemene gegevens in het EASO rapport toegevoegd aan het administratief dossier. Pagina 37 stelt: *Women caught by European authorities while working as prostitutes may be identified and treated in two different ways on the basis of interviews with police and social workers: they may be recognised as victims of trafficking and may opt for an assisted voluntary return program through IOM. But they may also be defined as undocumented migrants and deported to Nigeria through the EU Joint Return Program to a detention shelter in Nigeria without any assistance.**

Wat er ook van zij indien verzoeker de hulp opzoek van de Italiaanse autoriteiten is de kans heel groot dat ze wordt teruggestuurd en in een centrum wordt gestoken zonder enige vorm van assistance. Dus wat voor een hulp ontvangt ze dan van de Italiaanse autoriteiten.

Opnieuw een motief die niet deugdelijk is en is ingegeven vanuit een Westers vizier en zelf in strijd is met de algemene info uit het EASO rapport en aldus in strijd met artikel 48/5 par. 3 laatste lid."

Inzake een terugkeer naar Nigeria voert verzoekster aan wat volgt:

“Het CGVS stelt op pagina 4 dat verzoeker terug kan keren naar Nigeria, dat ze het niet aannemelijk maakt dat de handlangers van Rose haar daar zullen lastig vallen.

Dit is de wereld op zijn kop. Een dergelijke redenering heeft tot gevolg dat er niemand nog bescherming kan krijgen indien er een vrees is.

Verzoeker 'vreest'. De 'vreest' is conform artikel 1 van de vluchtelingconventie op zich als voldoende. Het woord vrees wordt tevens vernoemd in artikel 48/3 par. 5.

Het CGVS vergeet blijkbaar dat verzoeker Jerry ontmoet heeft in haar thuisland en thuisregio. Het weze duidelijk dat het netwerk van Rose tentakels heeft om hun 'human trafficking business' tot in Nigeria.

Verzoeker is aldus bang en vreest dat ze, gezien ze waarschijnlijk nog niet de volledige schuld heeft afbetaald en is weggelopen, hiervoor gestraft zal worden. Is een dergelijke vrees aannemelijk. Het enige antwoord daarop is ja. Verzoeker is in Italië een maar in elkaar geslagen door de bende. Zij heeft de bende leren kennen in Nigeria in haar woonplaats.

Het CGVS stelt dat Nigeria een uitgestrekt land is. Dit is natuurlijk correct en dat ze zich gerust kan vestigen in een ander deel van het land. Ook dit motief gaat opnieuw op voor een jonge sterke man die zijn plan kan trekken. Doch waar moet een moeder met kinderen naar toe? Waar vindt zij een onderkomen? Dit zij zich als moeder om aan centen te komen zich te laten prostitueren in haar thuisland? Dan is de prostitutie in Italië nog beter dan in haar thuisland. Bovendien kent verzoeker geen personen (en dit komt tot uiting in het verhoorverslag) die behoren tot de heersende elite. Bescherming tegen armoede of tegen gewelddaden van de bende van Rose is uitgesloten. De Nigeriaanse politie zal pas werk maken van bescherming indien er centen op tafel komen. Geen centen geen bescherming. Dit is de realiteit in Nigeria.

Het motief zoals weerhouden door het CGVS door de stellen dat een analfabete vrouw met minderjarige kleuters zich maar dient te vestigen in een andere stad in het uitgestrekte land heeft tot gevolg dat verzoeker enkel en alleen zal kunnen overleven door zich zelf te prostitueren. Moet het CGVS er niet voor zorgen dat bij het nemen van een beslissing geen kwaad geschied die overeenkomt met een kwaad zoals bescherming in artikel 3 EVRM?

Opnieuw een motief die geen rekening houdt met de persoonlijke omstandigheden waarin verzoeker verkeert conform artikel 48/5 par. 3 in fine en eveneens conform artikel 27 punt c) van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de rechtspleging bij het CGVS. Dit artikel stelt dat het CGVS rekening dient te houden met de mogelijke daden waaraan verzoeker kan worden blootgesteld.

Uit het motief blijkt dat het CGVS geen rekening houdt dat verzoeker wel degelijk aan daden kan worden blootgesteld gezien haar persoonlijke situatie gezien de wettelijke bepalingen erop een andere wijze worden toegepast dan ze worden voorgesteld (punt a artikel 27 KB CGVS).”

Omtrent de bescherming door de Nigeriaanse autoriteiten stelt verzoekster:

“Het CGVS stelt dat er voor verzoeker op zich geen probleem is om terug te keren naar haar thuisland. De Nigeriaanse autoriteiten hebben wetten gemaakt die Sex trafficking strafbaar stellen. Het CGVS stelt dat er al diverse veroordelingen zijn geweest voor mensenhandel. Bovendien zijn er in het hele land tal van opvang tehuizen, verspreid over het hele land alwaar slachtoffers veilig zijn, een tijd kunnen verblijven alvorens zij herenigd worden met de familie of hervestigd.

Het is correct dat er opvangtehuizen zijn. Maar het CGVS geeft een verkeerd beeld over de werking van deze tehuizen. De werkelijkheid is veel minder rooskleurig. Ten eerste is het feit als er familie is, ga naar je familie. Voor de rest geven ze je 10 dollar en trekt je plan en laten deze instantie je aan je lot over zonder hulp.

Voor de buitenlandse onderzoekers die deze tehuizen hebben bezocht wordt alles rooskleurig voorgesteld, zeker op het ogenblik er een Westers oog mee kijkt. De Nigeriaanse regering wil echter tonen dat zij inderdaad werk maken om slachtoffers te helpen. Doch vanaf het Westers oog uit de radar verdwijnt en zoals verzoeker die geen connecties heeft met de heersende elite zal onmiddellijk bij aankomst in zo'n tehuis terug op straat gestuurd worden met 10 dollar.

Ook het EASO rapport stelt dat NAPTIP geen hulp biedt: pagina 40: NAPTIP funds allocated to anti trafficking efforts have not been adequate, especially considering the victims need for assistance services. Het argument dat het 9 'shelters' zijn met een totale capaciteit van 313 slachtoffers en dat deze slachtoffers gerehabiliteerd zijn, zijn cijfers afkomstig van de Nigeriaanse autoriteiten zelf die echter geen verder steun vinden in het EASO rapport.

Verzoeker stelt vast het motief niet deugdelijk is omdat het niet voldoet aan artikel 27 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van het CGVS. Artikel 27 lid 1 a) stelt expliciet dat het CGVS rekening dient te houden met alle relevante feiten in verband met het land van herkomst, met inbegrip van de wettelijke en bestuurlijke bepalingen van het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Het motief van het CGVS is zelf regelrecht in strijd met de bevindingen uit het EASO rapport op pagina 40.

Ook de hulp die verleend wordt door NGO in totaal ondermaats. Pagina 40 onderaan het rapport: *Because of the poor funding, the organisations may not necessarily be able to provide the specialist support that victims require.* Ook op pagina 43 stelt duidelijk vermeld dat de opvang ondermaats is en eigenlijk een maat voor niks is want het slachtoffer still lack a safe place to stay or resources to maintain themselves (pag 43).

Zoals verzoeker hierboven heeft aangegeven verwijst het CGVS wel naar wettelijke en bestuurlijke bepalingen (zoals het aanwezig zijn van opvangtehuizen doch gaat echter niet ver genoeg waarbij ze nagaat hoe deze zaken effectief worden toegepast.”

Inzake de mogelijke besnijdenis van haar dochters stelt verzoekster:

“Verzoeker heeft immers ook een vrees dat bij een terugkeer naar Nigeria haar dochters een besnijdenis zullen dienen te ondergaan.

Het CGVS relativeert dit probleem omdat ze stelt dat uit informatie die ze toevoegd aan het administratief dossier dat de besnijdenis graad in Nigeria al bij al nog mee valt en dat er sedert 2015 een wet is gestemd in het Nigeriaans parlement die besnijdenis strafbaar stelt.

Bovendien stelt het CGVS dat verzoeker niet op de hoogte is van de verschillende soorten besnijdenissen die er bestaan en ze kent het wettelijk kader niet.

Ten eerste met betrekking tot het wettelijk kader. Er werd in mei 2015 een act getekend 'violence against Persons' die besnijdenissen bij vrouwen strafbaar stelt. Dat verzoeker deze wet niet kent is heel aannemelijk want ze was op het Italiaanse grondgebied. Bovendien kan verzoeker niet lezen noch schrijven.

Ten tweede met betrekking tot de soorten besnijdenissen. Over besnijdenissen wordt niet gepraat. Het is een taboe. Ook onder vrouwen (zonder de mannen) wordt over dit thema niet gepraat. Verzoeker is zelf besneden geweest doch ze weet zelf niet welk type besnijdenis ze heeft ondergaan.

Verzoeker is geen dokter. De types worden door geleerden in types onder verdeeld. Verzoeker is terecht indien ze op pagina 24 stelt dat ze iets hebben weggesneden. Bovendien verwijst verzoeker naar het eerste rapport van de dokter die ze mee had op het interview. Het betreft een doktersattest van 24 april 2018 van dokter Herlinde VAN HECKE. Zij stelt ... Ik dien echter te vermelden dat mijn ervaring met het beoordelen van genitale verminking beperkt is, en een aanvullend specialistisch gynaecologisch advies aangewezen kan zijn. Zelf de huisarts van verzoeker kan niet bepalen welk type van genitale verminking verzoeker is aan onderworpen. Het CGVS verwacht dan dat verzoeker het zou weten.

Als een dokter het niet met zekerheid kan zeggen dan kan men onmogelijk verwachten dat verzoeker als analfabete waar het thema een taboe is (ook onder meisje), nu bij wet is verboden, ... zou weten welke types er bestaan.

Verzoeker is van oordeel dat ook hier een schending optreed van artikel 48/5 par. 3 in samenhang met artikel 27 KB CGVS.

Ten derde dat het al bij al nog meevalt in Nigeria is een belediging voor verzoeker zelf die wel degelijk werd besneden. Verzoeker heeft hiervoor nog effectief een rapport van een specialist bij gebracht die opgestuurd werd via e-mail van haar raadsman aan de verwerende partij dat verzoeker een besnijdenis van het type 1 heeft ondergaan.

Het staat aldus vast dat verzoeker onderworpen is geweest aan een onmenselijke vernederende behandeling (het wegsnijden van een stuk van haar genitaliën is een vernederende behandeling punt andere lijn en in strijd met artikel 3 EVRM).

Derhalve vreest ook hier verzoeker opnieuw dat haar familie haar zal dwingen haar dochters te laten besnijden. Is deze vrees aannemelijk ja wat haar familie heeft verzoeker laten besnijden. Waarom zou de familie deze traditie niet verder zetten. Tradities leven verder door ondanks het wettelijk kader stelt dat dit niet mag.

Ook deze motieven zijn niet deugdelijk en in strijd met artikel 48/5 par. 3 laatste lid en artikel 27 KB CGVS.”

Verzoekster besluit als volgt:

“Verzoeker komt tot het verrassende besluit dat de motieven van het CGVS waarop de weigeringsbeslissing is gesteund regelrecht ingaan tegen het EASO rapport Nigeria: Sex trafficking of Women.

Derhalve toont verzoeker duidelijk genoeg aan dat het CGVS geen rekening heeft gehouden met artikel 27 KB CGVS en geen rekening houdt met de persoonlijke omstandigheden conform artikel 48/5 par. 3 Vw.

Het volledige relaas van verzoeker is helemaal in de lijn met het EASO rapport. Niks maar dan ook niks uit het interview is in strijd. Zelf de betaalde prijs voor de reis, het niet weten of de som in dollars, euro of Niari is.

Bang voor repressailles bij terugkeer, de afkeer van de familie van verzoeker zelf, niet terecht kunnen in de opvangcentra, geen hulp mogelijkheden van de Italiaanse autoriteiten (wat ze wordt sowieso teruggestuurd)."

Verzoekster voert de volgende elementen aan voor de toepassing van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet:

"Toepassing artikel 48/5 par. 4

Verzoeker stelt vast dat zij toepassing van dit artikel kan invoeren. Het artikel stelt: Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten geen bevestiging indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- De verzoeker heeft oprechte inspanningen geleverd om zijn verzoek te staven. Ja want verzoeker heeft zich voor het interview als na het interview stukken overgemaakt.*
- Alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is en bevredigende verklaringen gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen. Inderdaad verzoeker heeft alle beschikbare bewijzen die ze heeft voorgebracht.*
- De verklaringen zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek. Verzoeker toont aan dat de motieven van het CGVS in strijd zijn met het EASO rapport. Verzoeker toont via haar relaas wel degelijk aan dat er niks in haar verklaringen in strijd is met het EASO rapport.*
- De verzoeker heeft zijn verzoek tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij dit nagelaten heeft dit te doen. Verzoeker hiervoor verwijzen naar de uiteenzetting onder punt A.*
- De algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan. Gezien het volledige relaas van verzoeker niet in strijd is met het EASO rapport is haar geloofwaardigheid helemaal niet aangetast.*

Toepassing artikel 48/3 Vw

Verzoeker vreest 2 zaken namelijk:

- Problemen repressailles van de human traffickers.*
- Besnijdenis van haar kleine dochters*

a) de vrees bij een gedwongen terugkeer naar Nigeria

Verzoeker heeft in punt A er al op gewezen dat zij inderdaad 'vreest' dat ze in Nigeria problemen te zullen hebben met de human traffickers gezien het heel waarschijnlijk is dat ze haar schuld nog niet heeft afgebouwd.

Dat deze personen haar zullen terugvinden is eveneens aannemelijk. Verzoeker kan enkel en alleen terecht in haar dorp Auchi waar ze van afkomstig is. Het is ook daar dat ze de broer van Rose heeft ontmoet die haar heeft meegenomen naar Europa. Het weze duidelijk dat deze criminelen uit meer dan enkel en alleen uit de broer van Rose zouden bestaan. Het is een netwerk die voorziet in een permanente aanvoer van steeds nieuwe vrouwen om hen tewerk te stellen in de prostitutie. De kans dat zij in Auchi deze personen opnieuw tegenkomt is meer dan aannemelijk.

De opvangplaatsen voor slachtoffers die werden opgericht zij onvoldoende.

Bovendien zal gezien haar situatie opnieuw een slachtoffer kunnen worden van hunman trafficking (zie pg 16 van het EASO rapport - verzoeker voldoet aan het profiel om ook bij terugkeer opnieuw een slachtoffer te worden).

Verzoeker verwijst naar het EASO rapport Nigeria pagina 13. Aldaar staat geschreven dat hunam trafficking zich hoofdzakelijk concentreerd in EDO state (de staat waar verzoeker van afkomstig is). Dat het gaat om aanzienlijke aantallen die het slachtoffer daarvan worden. Op pagina 15 stelt het rapport dat het hoofdzakelijk haat over personen met de Beni-etnie net zoals verzoeker die afkomstig is uit de Beni-etnie.

Bij een terugkeer is zij inderdaad niet veilig. Dit komt tot uiting in het EASO rapport op pagina 36. Het rapport stelt dat het heel waarschijnlijk is dat er threats from traffickers gebeuren.

Pagina 36 onder punt 4.1.1 stelt: ...if they have not repaid their debt or ifthey cannot return with a great som of money. Their families might need the income from their work abroad. Wonem may fear the anger and rejection of hteir families for having frailed to earn money in Europe. Ifthey have not repaid the entire debt, the may fear the conséquences of violating the contract with the traffickers and the harmful effects of the Juju. In addition, women do not trust the Nigérian authorities to provide them with protection against traffickers or to assist them in providing me ans for their subsistence.

Bovendien weet verzoeker ook maar al te goed dat prostitutie niet wordt aanvaard door haar familie.

Stelt pagina 36 van het rapport niet: *Prostitution is morally unaccepted in Nigeria, so returning girls can expect two reactions from their communities. If the girl comes back with money, she is accepted in the society, even if the community knows that she was a prostitute in Europe. However, if the girl has been deported or comes without any money, the community puts the girl aside and even the family may reject the girl.*

Verzoeker heeft het in punt A al aangehaald maar zonder familie is verzoeker een vogel voor de kat. Pagina 39 van het rapport: *Many feel that it is impossible to succeed in Nigeria without a family and believe that in Nigeria you are nothing without your family.*

Als er al ondersteuning zou zijn van de overheid of NGO: *The assistance provided by NGO cannot substitute social networks, nor can the organisation look after the returned victims on permanent basis. For some women, the only option to earn a living, after the assistance period by the NGO's has expired, may be prostitution.*

Wat verzoeker aldus heeft aangegeven in het eerste deel is volledig in de lijn met de informatie die het CGVS heeft toegevoegd aan het dossier.

Volledig terecht vreest verzoeker:

- Zij heeft geen sociaal netwerk
- Zij komt berooid terug uit Europa
- Zij heeft in de seksindustrie gewerkt
- Zij zal door haar familie niet meer geaccepteerd worden en zonder familie is verzoeker een vogel voor de kat.
- De opvang in Nigeria is totaal ondermaats en vaak een maat voor niks (de successen van de TAPTIP en NGO's wordt tegengesproken door het EASO rapport
- Repressailles van het human traffickers is meer dan reëel
- De enige oplossing voor verzoeker om te overleven is opnieuw prostitutie.
- Bescherming van de staat is onbestaande of minsten ontoereikend (pag 47 EASO rapport.

Deze vrees is gegrond gezien ze niet in strijd is met het EASO rapport: *Nigeria: Sex trafficking of women.*

Het statuut van vluchteling kan haar worden toegekend gezien zijn voldoet aan de overige voorwaarden van artikel 48/3 Vw.

b) de besnijdenissen

Verzoeker heeft echter nog een tweede vrees. De vrees dat haar dochter genitaal verminkt zullen worden in Nigeria.

Het CGVS doet dit af als een *faits-divers* door te stellen dat:

- Het verboden is door de wet van mei 2015
- Het gebruik in Nigeria niet echt wijd verspreid is
- Ze heeft toch geen contact meer met haar familie

Dit is toch allemaal kort door de bocht. Verzoeker zal haar vrees voor besnijdenis voor haar dochters aantonen dat de info toegevoegd aan het administratief dossier.

Ten eerste wenst verzoeker op te merken dat zij zelf genitale verminking heeft ondergaan. Dit wordt vastgesteld door twee doktersrapporten. Eveneens staat het vast dat haar kleine kinderen nog niet besneden zijn.

Uit de info toegevoegd aan het administratief dossier: *Nigeria: Les mutilations génitales féminines* stelt dat het prevalentiepercentage bij vrouwen op 27% ligt. Dit is toch wel een kwart van de bevolking.

Als dit cijfer nauwkeuriger wordt bekeken volgens provincies heeft dit al heel heel ander beeld. Pagina 10 van het rapport stelt dat in EDO state, de state van verzoeker maar liefst 41,6 procent van de vrouw zijn besneden. Dit is derhalve de helft. Is het dan ook niet verwonderlijk dat verzoeker tijdens het interview effectief stelt dat iedereen besneden wordt in EDO state?

Verzoekers regio ligt de besnijdingsgraad bijna op de helft. Verzoeker kan de besnijdenis niet tegenhouden. Zij als moeder heeft weinig te zeggen over haar dochters. Het zal de grootmoeder zijn die over de besnijdenis van deze dochters zal beslissen (pag 17 e.v.). De sociale druk is heel groot om over te gaan tot besnijdenis. Bij weigering tot besnijdenis heeft het volgende tot gevolg:

- fysieke en emotionele isolatie
- verlating of scheiding
- ridiculisering en schaamte
- onvruchtbaarheid,
- gebrek aan economische steun
- risico op geweld en misbruik

Allemaal zaken die verzoeker heeft opgesomd tijdens haar interview bij de vraag waarom haar dochters zouden besneden worden.

Dat verzoeker dan maar zou moeten leven op een andere plaats in het land, gezien er bewegingsvrijheid is, is een illusie. Het CGVS beweert in de bestreden beslissing van wel doch verzoeker leest op pagina 21-25 dat het zomaar verhuizen geen evidentie is. Er worden in het rapport gevallen aangegeven waarbij verhuizen mogelijk is maar tevens evenveel gevallen aangegeven dat verhuizen onmogelijk is. Alles hangt af van de sociaaleconomische situatie van de persoon.

Zoals blijkt is de sociaaleconomische situatie van verzoeker alles behalve rooskleurig te noemen. Ten eerste heeft zij een terugkeer problemen met haar familie omdat ze gewerkt heeft in de seksindustrie en berooid tezamen met kinderen terugkomt. Anderzijds heeft zij zoals blijkt uit het administratief dossier geen netwerk die haar kan steunen.

Gezien verzoeker zelf besneden is, staat het als een paal boven water dat ook haar dochters besneden zullen worden op straffe van verbanning door de grootmoeder.

Zal verzoeker een klacht indienen? Ten eerste is het kwaad geschied en ten tweede tekent verzoeker als het ware haar eigen doodsvonnis indien ze een klacht indient bij de gerechtelijke autoriteiten.

Derhalve vreest verzoeker terecht voor besnijdenis van haar dochters bij een eventuele terugkeer zeker gezien haar familie besnijdenissen uitvoert.

De vrees is meer dan aannemelijk gezien ze inderdaad uit een regio komt waar bijna 50% van de vrouwen wordt besneden en nogmaals tot een etnie behoort die besnijdenissen geliefd is.

De vrees is derhalve terecht.

Ook op basis van dit onderdeel heeft verzoeker recht op het vluchtelingenstatuut conform artikel 48/3 Vw.

Toepassing artikel 48/7 Vw

Verzoeker stelt vast dat zij duidelijk valt onder het toepassing gebied van artikel 48/7 valt. Verzoeker citeert: Het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, is een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.

Verzoeker past toe om haar zelf.

- Reeds ernstige schade ondergaan: ja want verzoeker is het slachtoffer geweest van human trafficking. Een heel zwaar misdrijf. Dat verzoeker in de seks industrie heeft moeten werken wordt niet tegengesproken in de bestreden beslissing. Bovendien heeft verzoeker ook aangetoond dat ze een ernstig letsel aan haar oog heeft opgelopen in Italië.*

Bovendien is verzoeker zelf besneden geweest en aldus het slachtoffer van genitale verminking. Opnieuw een misdrijf. Het laten wegsnijden van een deel van het voortplantingsorgaan is zonder meer ernstige schade.

- Zij er redenen om aan te nemen dat de ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen: neen. Verzoeker kan hiervoor verwijzen naar het EASO rapport die zij hierboven in punt B2 heeft beschreven. Verzoeker komt als een berooide vogel terug in haar thuisland, iedereen wetend dat ze gewerkt heeft in de seksindustrie. Het rapport is duidelijk verzoeker zal ernstige schade lijden en dit ondanks het feit er 'shelters' bestaan om dergelijke personen de rehabiliteren.*

Bovendien is de kans groot dat haar dochters zullen besneden worden. Gezien verzoeker besneden is, zit besnijdenis in de familie en iedere vrouw dient deze besnijdenis te ondergaan.

Verzoeker ziet aldus geen redenen waarom dit artikel niet op haar van toepassing zou zijn.

Er staat aldus niks in de weg om aan verzoeker het statuut van vluchteling toe te kennen.

Toepassing artikel 48/4 Vw

Verzoeker verwijst naar de het reisadvies van buitenlandse zaken met betrekking tot Soedan dat het volgende stelt:

(...)

Het CGVS stelt immers niet dat verzoeker niet afkomstig zou zijn uit Nigeria. Derhalve dient zij wel nog een onderzoek te doen of verzoeker subsidiaire bescherming behoeft.

Het weze duidelijk dat Nigeria niet de hemel om aarde is om in te wonen. Verzoeker stelt dan ook vast dat zij een risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 par. 2 c) dat stelt: ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Inderdaad de veiligheid van verzoeker wordt niet gegarandeerd door haar overheidsdiensten. De staat is gewoonweg niet in staat om verzoeker bescherming te bieden. Verzoeker werd al besneden, is het slachtoffer geworden van human-trafficking en zal dit opnieuw worden (zie supra en het EASO rapport).

Het aanwezig zijn om een bepaalde plaats op een bepaald ogenblik is voldoende om slachtoffer te worden.

Uit het bovenstaande van buitenlandse zaken blijkt de situatie in Nigeria een schoolvoorbeeld van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 par. 2 c) Vw."

2.2.1. De Raad dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Waar in het verzoekschrift "verzoeker" wordt gebruikt ter identificatie zal de Raad omwille van het geslacht de indiener van het verzoekschrift en de leesbaarheid de term "verzoekster" gebruiken.

2.2.2. Inzake de laattijdigheid van verzoeksters vraag tot internationale bescherming stelt zij dat verweerder "met dit motief impliciet naar het nieuwe artikel 50 par.1 par en par.3 Vw" verwijst. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing impliciet noch expliciet naar deze wetsbepaling verwijst. Het motief inzake de laattijdigheid van het verzoek betreft slechts één onderdeel van de omstandig gemotiveerde bestreden beslissing. Te dezen blijkt overigens dat verzoekster zelf verwijst naar artikel 48/5, § 4 (cf. punt B1); de Raad begrijpt dit als een materiële misslag en aldus een verwijzing naar artikel 48/6, § 4) waarin onder meer wordt gesteld:

"§ 4. Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten geen bevestiging indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan : (...) d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;"

Het vermeend analfabetisme en de zwangerschap van verzoekster vormen geen goede reden om de terechte vaststelling te weerleggen dat het na haar aankomst in België bijna één jaar duurde om een verzoek tot internationale bescherming in te dienen. Aangezien verzoekster voorheen reeds verschillende jaren in Italië verbleef kan ze evenmin nuttig voorhouden geen kennis te hebben van de mogelijkheid tot aanvragen van internationale bescherming. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoekster om internationale bescherming, die beweert een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, van wanneer zij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoekster naliet dit te doen en in België gedurende bijna één jaar talmde alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in haar hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoeksters algehele geloofwaardigheid.

Verzoekster voert aan dat zij weg wilde uit de armoede in Nigeria en hiervoor een bedrag van 50.000 diende te betalen, zonder evenwel te weten aan welke munteenheid dit bedrag was gerelateerd. Verder voert ze nog aan dat het terecht is dat ze niet weet hoeveel ze via haar arbeid al afbetaald heeft. De verwijzing naar haar vermeend analfabetisme is geen nuttig argument ter weerlegging van de pertinente vaststelling dat zij inzake de essentie van haar relaas, met name het bedrag waarvan zij voorhoudt dit te moeten betalen, geen duidelijke verklaringen aflegt. Vermits zij aanvoert als prostituee te hebben gewerkt dient aangenomen te worden dat zij de waarde van het geld en de munteenheden kent. De vaststellingen dat verzoekster (i) niet kan meedelen welk bedrag in welke munteenheid ze dient te terug te betalen, (ii) het feit dat ze aanvoert niet te weten hoeveel ze al heeft terugbetaald, ondermijnen verzoeksters geloofwaardigheid. Indien zij besliste de armoede te ontvluchten kan van haar worden verwacht dat ze een duidelijke inschatting over haar financiële situatie geeft; de verwijzing naar het rapport van EASO kan hieraan geen afbreuk doen.

De verwijzing naar haar analfabetisme en kinderen is geen dienstig element om de conclusie in de bestreden beslissing te weerleggen en die luidt: ***"Het door u aangehaalde feit dat u nergens veilig zou kunnen vertoeven te Italië en Rose overal over veel personen zou beschikken en ze de mensen niet enkel in Napoli zou inzetten, is geen afdoende verklaring waarom u ervoor zou opteren om in dezelfde stad te blijven wonen als waar het netwerk dat u in de prostitutie dwong, steevast actief is en waar u in een huis opgesloten en uitgebuit werd. Overigens blijkt dat u, zoals supra reeds opgemerkt, gedurende de drie jaar dat u - na uw beweerde ontsnapping uit het netwerk van mensenhandel en prostitutie te Italië - nog steeds in Napoli vertoefde en naar uw mening nog steeds door het netwerk werd lastig gevallen en geviseerd, ook bij de Italiaanse autoriteiten nooit bescherming zou hebben ingeroepen en nooit een asielpcedure zou hebben gestart aldaar."***

In de mate dat zij aanvoert dat zij niet ontdekt kon worden omdat de handlangers van Rose haar niet gaan zoeken binnen een Evangelische kerkgemeenschap, stelt de Raad vast dat dit een loutere hypothese is omdat aangenomen kan worden dat leden die genieten van bescherming door een kerkgemeenschap identificeerbaar zijn.

Inzake de bescherming door de Italiaanse autoriteiten stelt de bestreden beslissing: **“Hoewel u aangeeft dat u de exacte mensen van het gehele netwerk niet zou kennen en ze met teveel zouden zijn in Italië, blijkt uit uw verklaringen dat Rose en Jerry reeds werden gezocht door de politie en dat de politie deze mensen wel degelijk kent. Tevens verklaarde u te hebben vernomen dat G. in de gevangenis zou zijn, u zou dit hebben vernomen via mensen die hem nog kennen, want hij zou heel populair zijn in Italië, in Napoli (cgvs p. 21-22). Meer nog, hij zou opgepakt zijn omdat hij bij de maffia is, ze zouden hem kennen, hij zou de baas van de groep betreffen, Rose is de grote baas en hij valt net onder haar (cgvs p. 21-22). In dit opzicht is het dan ook bijzonder vreemd dat ook u zich niet tot de Italiaanse autoriteiten zou hebben gericht teneinde als slachtoffer van mensenhandel en prostitutie klacht in te dienen en de nodige bescherming in Italië te kunnen genieten. Het feit dat het netwerk te uitgebreid zou zijn en ze met teveel zouden zijn, neemt niet weg dat u een poging had kunnen ondernemen om in Italië bescherming in te roepen en te verwerven.”** De stelling dat zij geen bescherming kan krijgen van de Italiaanse autoriteiten omwille van haar illegaal verblijf in Italië kan niet worden aangenomen; verzoekster brengt geen elementen bij die aantonen dat personen zonder wettelijke verblijfsstatus in Italië geen bescherming ten aanzien van hun persoon kunnen verkrijgen. Voormelde motieven worden door de Raad bijgetreden en ondermijnen verder de voorgehouden vrees.

Inzake de actor(en) van vervolging stelt de bestreden beslissing: **“U blijft aldus bij gissingen en blote beweringen, stellend dat de door u gevreesde personen – die u overigens buiten Rose niet op concrete wijze kan benoemen en waarvan u niet zou weten waar ze allen momenteel zouden verblijven – het zouden weten indien u terug naar Nigeria zou gaan, immers naar uw mening zou die vrouw heel sterk en machtig zijn, ze zal het weten en zal u doden, u kent haar, misschien zouden ze personen rond u hebben die het hun zouden gaan zeggen indien u terug zou zijn, ze zou haar ogen op u hebben gericht. Er kan hieromtrent opgemerkt worden dat het ongeloofwaardig overkomt dat de door u gevreesde doch onbekende handlangers van Rose – die u naar uw mening te Italië veelvuldig zouden hebben lastig gevallen – en Rose – een vrouw die heel sterk zou zijn en die haar ogen op u zou hebben gericht u bij een eventuele terugkeer naar Nigeria direct zouden weten op te sporen, vermits u zelf aangeeft een laatste maal van Rose iets te hebben vernomen een drie tot viertal maanden voor uw vlucht uit de handen van het netwerk in Italië en daarna nog bijna drie jaar in Italië - uitgerekend in Napoli, dezelfde stad als waar zich het prostitutienetwerk bevond waar u het slachtoffer van beweert te zijn geweest - te hebben verbleven, namelijk van 2013 tot 2016-2017). U stelde eind 2016 – begin 2017 een laatste keer te zijn lastig gevallen door Rose haar handlangers in voornoemd land, maar sinds u in België bent, zou u ze niet meer hebben gezien en zou u er niets meer van hebben vernomen (cgvs p. 22-23). U maakt aldus allebehalve aannemelijk in geval van terugkeer naar Nigeria een vrees te moeten koesteren voor Rose en haar handlangers, u weet immers niet waar deze personen zich momenteel zouden bevinden en bovendien toont u ook allesbehalve dienstig aan dat Rose en haar handlangers op de hoogte zouden zijn van uw actuele verblijfplaats. In deze omstandigheden is het zeer onwaarschijnlijk dat u in geval van terugkeer zou gezocht én gevonden zou worden in een dermate uitgestrekt land als Nigeria.”** Gezien verzoekster zich blijkbaar gedurende drie jaren zelfstandig heeft kunnen onderhouden in een illegale verblijfsituatie in Italië en dit dan nog in de buurt van Napels (waar ze zou zijn lastig gevallen) valt niet in te zien waarom verzoekster zich niet in Nigeria kan hervestigen. Overeenkomstig artikel 48/5, § 3 kan van verzoekster dan ook verwacht worden dat zij, indien haar relaas al geloofwaardig zou zijn - *quod non* gelet op de hogere vaststellingen - in een ander deel van haar land van herkomst kan vestigen.

Voorgaande vaststellingen leiden ertoe dat verzoekster niet aantoonbaar een gegronde vrees voor vervolging te hebben omwille van een geldschuld aan “de bende van Rose”. Kritiek op de motivering inzake de houding van de Nigeriaanse overheden en de bijstand in Nigeria kan niet leiden tot een andere oordeelsvorming en betreft aldus kritiek op een overtollig motief. De verwijzing naar het EASO-rapport (cf. punt B2, a) van het verzoekschrift) is te dezen niet dienstig aangezien verzoekster deze landeninformatie koppelt aan haar niet aangetoonde bewering dat zij “enkel en alleen terecht [kan] in haar dorp Auchi waar ze van afkomstig is”.

2.2.3. Verzoekster voert een vrees voor besnijdenis aan in hoofde van dochters.

Inzake deze vrees stelt de bestreden beslissing:

*“U geeft in dit kader aan dat hun vader Andrew E. A. pro besnijdenissen zou zijn, dit gezien het een traditie zou betreffen (cgvs p. 26). U vult aan dat, zelfs als de vader van uw dochters tegen besnijdenissen zou zijn, ze het toch nog zouden doen, dat is immers de wet van Afrika, de traditie, u zou een besnijdenis enkel kunnen vermijden als u er niet bent, dat is de enige manier, als u terug zou keren, ze zouden het moeten doen (cgvs p. 26). **Er kan in dit kader opgemerkt worden dat de vader van uw dochters, Andrew E.A., zich volgens uw laatst beschikbare informatie niet in Nigeria maar in België zou bevinden (cgvs p. 6-7). U had immers één tot twee maanden geleden een laatste maal contact met hem, hij was toen in België, sindsdien heeft u geen verder informatie (cgvs p. 6-7).** U verder gevraagd wie er uw dochters zal besnijden of zal dwingen een besnijdenis te ondergaan bij een terugkeer naar Nigeria, stelt u dat beide families dit zouden doen, het zou een traditie betreffen, uw familie en de familie van hun vader, het is traditie, ze zullen dwingen (cgvs p. 26). Concreet doorgevraagd naar welke familieleden u exact verwijst, luidt uw antwoord als volgt: “Misschien mijn moeder, het kan andere persoon zijn ook, maar mijn familie ja, het is traditie in mijn familie, meisjes moeten besneden worden” (cgvs p. 26). Gepolst naar welke personen – behalve uw moeder – uw dochters nog tot een mogelijke besnijdenis zouden dwingen, stelt u het volgende: “Misschien mijn broer en zus, ze deden het dus, ze willen dat iedereen het doet, het is traditie, als je het niet doet... je moet het doen volgens de traditie” (cgvs p. 26). **Er kan hierbij evenwel opgemerkt worden dat u zelf aangeeft sinds 2014 geen contact meer met uw moeder en met uw broer en zus te hebben onderhouden, u zou dan ook niet met zekerheid kunnen zeggen wat hun huidige woonplaats betreft (cgvs p. 5-6).** U vermoedt dat uw moeder in Auchi woont, maar het is lang geleden dat u van haar hoorde dus u zou dit niet zeker weten (cgvs p. 5). Ook voor wat betreft uw zus Esther en broer Love, blijkt u over weinig actuele verblijfsinformatie te beschikken. Immers uw jongere zus Esther verbleef bij uw moeder toen u Nigeria verliet, ze zou ondertussen evenwel gehuwd zijn, u hoorde van velen niets meer en u verloor contact met hun (cgvs p. 5-6). Ook uw broer Love verbleef voorheen bij uw moeder, u zou niet weten waar hij momenteel woont, u kan ze niet contacteren, u weet het niet, nu weet u niet waar hij is (cgvs p. 5-6). Ook voor wat betreft uw halfbroers Pita en Kingsley blijkt u niet van hun huidige woonplaats op de hoogte te zijn, ze woonden eveneens voor uw vertrek bij uw moeder, doch sinds 2014 hebt u hun niet meer gehoord, u weet niet waar ze zijn, of ze vertrokken zijn of niet, u weet het niet (cgvs p. 5-6). **Overigens kan er nog worden opgemerkt dat uit de door u voorgelegde geboorteaktes blijkt dat uw dochters D.A.A.B. (ofwel A. A. D.) en (D.) L. D. respectievelijk op 14 november 2015 te Italië en op 04 september 2017 te België zouden zijn geboren. Gezien u sinds 2014 het contact zou hebben verloren met zowel uw moeder, broer en zus en twee halfbroers, kan men er aldus logischerwijze van uitgaan dat zij momenteel niet eens van het bestaan van uw dochters op de hoogte zijn. Men kan dan ook niet dienstig inzien waarom u zich samen met uw dochters niet elders zou kunnen vestigen te Nigeria, u kan hier tevens ook geen afdoend antwoord voor formuleren.** U immers gevraagd of er een staat in Nigeria is waar meisjes minder worden besneden, luidt uw antwoord als volgt: “In Nigeria, ik denk overal, ze zullen zeggen dat ze het niet doen, maar ze doen het, ze besnijden alle meisjes. Sommige meisjes willen niet besneden worden en lopen weg uit Nigeria. Als je niet besneden bent is het een probleem” (cgvs p. 24). Gepolst of u zich niet elders in Nigeria zou kunnen vestigen met uw dochters, stelt u te denken van niet, er zou geen veiligheid zijn in Nigeria, u zal er niet veilig zijn, als u naar daar gaat, u zal niet veilig zijn, ze gaan besneden worden (cgvs p. 27). U vervolgt in eender welke staat te Nigeria niet veilig te zijn, uw kinderen, jullie gaan niet veilig zijn (cgvs p. 27). **Uit informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt evenwel dat de prevalentie van besnijdenis verschillend is per regio in Nigeria.** In de regio's van het Zuid-Oosten en van het Zuid-Westen van Nigeria, zou besnijdenis meer wijd verspreid zijn. Daarentegen in het Zuid-Zuiden (waartoe Delta State en Edo State behoren) en in het Noord-Westen, is de prevalentie veel lager, terwijl in het Noord-centrale gedeelte en in het Noord-Oosten de prevalentie het laagst blijkt te zijn. Ook de staten onderling per regio vertonen nog een uiteenlopende prevalentie. **Overigens blijkt - volgens informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt – dat het wel degelijk mogelijk is voor een persoon die wil ontsnappen aan VGV (vrouwelijke genitale verminking) om zich elders in Nigeria te vestigen. Uw louter hypothetische verklaringen en argumenten - zijnde er geen veiligheid zou zijn in Nigeria, u en uw kinderen in geen enkele staat veilig zouden zijn en uw dochters wel degelijk zouden besneden worden - vormen geen concreet objectief bewijs dat u en uw dochters zich niet elders op een veilige manier in Nigeria zouden kunnen vestigen.** U verder gevraagd welke personen van de familie van Andrew E.A. – de vader van uw dochters - uw dochters mogelijks tot een besnijdenis zouden dwingen, antwoordt u het volgende: “Moeder, zussen, ze kunnen dwingen, het is een traditie die ze doen. Ik wil het niet, iedereen heeft pijn, iedereen is bang te zeggen om het niet te doen, je moet het doen, het is een traditie, daarom ben ik bang, als ik terugkeer, ze moeten het doen” (cgvs p. 26).*

Opmerkelijk genoeg - u gevraagd hoeveel zussen de vader van uw dochters precies heeft -, gist u eerst misschien drie of twee zussen, om uzelf vervolgens te corrigeren en te stellen dat het er toch twee zouden betreffen (cgvs p. 27). U denkt dat deze zussen in Benin City wonen, u en Andrew zouden elkaar immers pas hier hebben ontmoet (cgvs p. 27). U zou verder ook niet weten waar Andrew zijn moeder woonachtig is, ze zou oud zijn, u denkt in Benin, maar u weet het niet, u zou Andrew pas na uw vertrek uit Nigeria hebben ontmoet (cgvs p. 26). **Buiten het feit dat u aldus enkel vermoedt dat de moeder en zussen van Andrew - de vader van uw dochters - te Benin city verblijven, kan er nog worden opgemerkt dat u – gezien u Andrew pas na uw vertrek uit Nigeria hebt leren kennen – voornoemde familieleden van Andrew zelfs nog nooit in eigen persoon hebt ontmoet.**

U stelt verder dat meisjes – behorend tot de etnie Beni - normaliter wel degelijk worden besneden in Nigeria, indien ze dit niet zouden doen, zou het immers een taboe betreffen (cgvs p. 24). De meeste meisjes binnen de etnie Beni zouden dan ook besneden zijn, u kan evenwel niet duiden welke type besnijdenis het meeste zou voorkomen binnen deze etnie (cgvs p. 24). De gemiddelde leeftijd dat meisjes binnen de etnie Beni zouden worden besneden, betreft naar uw mening vanaf zes jaar, evenwel soms ook als ze baby zijn, als je volwassen bent, zouden ze het ook nog doen (cgvs p. 24). U gevraagd of er bepaalde etnische groepen zijn te Nigeria waar besnijdenissen minder frequent voorkomen, ontkent u dit, u denkt het niet, als je een meisje bent in Nigeria, je moet besneden worden (cgvs p. 27). **Er kan hierbij worden opgemerkt dat, uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie administratief dossier), blijkt dat Nigeria wordt geklasseerd als een land met een gematigd lage prevalentiegraad, namelijk 24,8 % in de leeftijdsgroep 15-49 jaar.** De hoogste prevalentiegraad (in de categorie 15-49 jaar) valt te noteren bij de Yoruba-stam (54,5 %) die vooral in het zuidwesten van Nigeria wonen en bij de Igbo-etnie (45,2 %) die vooral in het zuidoosten van het land wonen. **Verder zou in 82% van de gevallen (van vrouwen tussen 15-49 jaar die een besnijdenis hebben ondergaan), de besnijdenis worden uitgevoerd voor de leeftijd van vijf jaar. Slechts 7,1% is nog besneden na de leeftijd van 15 jaar.** U met deze bevindingen geconfronteerd en gesteld dat volgens onze informatie besnijdenissen niet zo vaak voorkomen in Nigeria, luidt uw antwoord als volgt: “Ja dat is wat ze zeggen, maar ze doen het, alle Nigeriaanse meisjes zijn besneden, hoe kunnen ze zeggen dat het niet zo vaak voorkomt, ze doen het. Voorbeeld tien Nigeriaanse meisjes, ze zijn allen besneden, hoe kunnen ze dan zeggen dat het niet vaak voorkomt” (cgvs p. 27). U ermee geconfronteerd dat besnijdenissen ook bij de etnie Beni niet zo frequent zouden voorkomen, stelt u het volgende: “Het is heel voorkomend, ze zeggen het altijd zo, maar ze doen het wel, ze doen het illegaal, niet in het ziekenhuis, maar op een andere manier” (cgvs p. 27).

U zou er verder ook niet van op de hoogte zijn welke types van besnijdenissen er dan wel zouden bestaan (cgvs p. 24-25). Meer nog, u zou niet weten welk type besnijdenis er precies bij u zou zijn uitgevoerd en u zou er ook niet in slagen om te beschrijven welke ingreep u precies zou hebben ondergaan. U komt immers niet verder dan ‘ze hebben gesneden’ (cgvs p. 24). U gevraagd wat ze precies hebben besneden bij u, stelt u dit niet te weten, ze nemen er iets uit, ze snijden het (cgvs p. 24). Gepolst of u niet exact weet welk deel ze hebben weggesneden bij u, bevestigt u dit, misschien later, u zou het nog kunnen sturen, als u naar een specialist bent gegaan en het hebt laten checken (cgvs p. 24).

Tenslotte blijkt u evenmin op de hoogte van een mogelijks wettelijk kader omtrent besnijdenissen te Nigeria. U immers gevraagd wat de wetgeving te Nigeria stelt omtrent besnijdenis, stelt u het volgende: “Overheid van Nigeria, wat gaan ze zeggen. De corrupte overheid, wat gaan ze zeggen, ik weet niet of we een overheid hebben, ze zijn corrupt. Ze zeggen dat ze het niet doen, maar ze doen het wel, in het ziekenhuis” (cgvs p. 26). Gepolst of besnijdenis al dan niet strafbaar is te Nigeria, stelt u “als ze dat deden, ze doen het nog, besnijdenis, dus ik denk het niet” (cgvs p. 26). Gevraagd of er een wet te Nigeria is die besnijdenissen verbiedt, luidt uw antwoord als volgt: “Als ze het verbieden, ze doen het nog steeds. Misschien zeggen ze dat maar ze doen het nog steeds. Ze kunnen zeggen doe het niet in het ziekenhuis gebeurt, maar ze doen het op andere manier, iemand kan dood bloeden” (cgvs p. 27). Verder zou u niets weten over wetten te Nigeria in het kader van besnijdenissen (cgvs p. 27). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie administratief dossier) blijkt dat verschillende Nigeriaanse en internationale organisaties actief zijn in de strijd tegen VGV (vrouwelijke genitale verminking), dit op het vlak van sensibilisering doch eveneens juridische en logistieke steun biedend. Bovendien heeft de Nigeriaanse Staat verschillende internationale verdragen geratificeerd waarin de praktijk van VGV wordt aangeklaagd. De staat organiseert of steunt programma’s die strijden tegen VGV. De in mei 2015 getekende “violence Against Persons (Prohibition) Act” verbiedt onder andere VGV. Twaalf staten beschikken over een specifieke wetgeving die VGV verbiedt. In Edo State zou overigens de wetgeving tegen VGV reeds bestaan sinds 1999.”

Het verweer van verzoekster bestaat uit (i) de verwijzing naar haar analfabetisme zodat zij niet op de hoogte is van de wetgeving; (ii) het aanvoeren dat praten over besnijdenis taboe en zij zelf, zoals haar dokter, niet juist weet welk type van besnijdenis ze onderging; (iii) de bewering dat haar familie haar dochters zal laten besnijden omdat ze zelf al is besneden geweest; (iv) de verwijzing naar de prevalentiegraad van besnijdenis in haar regio van afkomst.

Daargelaten dat het aannemelijk kan zijn dat verzoekster het medisch type van besnijdenis niet kan duiden dat ze zelf heeft ondergaan, kan verzoeksters verweer niet worden aangenomen ter weerlegging van de omstandige motivering. Verzoeksters verweer bestaat uit de loutere ontkenning van de veelheid aan elementen die zijn opgesomd in de omstandige motivering. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en worden door de Raad bijgetreden.

2.2.4. Verzoekster maakt evenmin aannemelijk dat zij valt onder toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet aangezien er omwille van voorgaande vaststellingen goede redenen zijn om aan te nemen dat verzoekster zelf niet meer besneden zal worden noch dat zij een gegronde vrees voor vervolging heeft omwille van de geldschuld ten aanzien van de 'bende van Rose'.

2.2.5. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.6. Inzake de subsidiaire bescherming zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verwijst verzoekster naar "*het reisadvies van buitenlandse zaken met betrekking tot Soedan*". Behoudens de vaststelling dat het reisadvies van Nigeria betreft kan uit dit reisadvies, dat betrekking heeft en nuttig is voor reislustige Belgen, niet worden afgeleid dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De verwijzing naar dit reisadvies doet geen afbreuk aan de motivering dienaangaande in de bestreden beslissing.

Verzoekster voert boven de elementen die hoger werden besproken, geen specifieke elementen aan inzake de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekster toont gelet op het hoger vastgestelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig november tweeduizend achttien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS